

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě vedené pod sp. zn. 59 Af 2/2017, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní vůči všem soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, v aktuálním obsazení a o návrhu na přikázání věci jinému soudu z důvodů tzv. delegace nutné,

t a k t o :

- I. Soudci správního úseku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci Mgr. Karolína Tylová, JUDr. Pavel Vacek, Mgr. Hana Ptáčková, Mgr. Lucie Trejbalová a Mgr. Roman Buchal **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci žalobkyně vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci pod sp. zn. 59 Af 2/2017.
- II. Návrh na přikázání věci jinému než Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, **se zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou u krajského soudu domáhá zrušení, popř. vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2016, č. j. 40354/16/5100-31462-8094326. Žalobkyně nezaplatila současně s podáním žaloby soudní poplatek, proto byla soudem usnesením ze dne 12. 1. 2017, č. j. 59 Af 2/2017 - 17, vyzvána ke splnění poplatkové povinnosti. Na výzvu soudu reagovala podáním, v němž žádá ustanovení advokáta a osvobození od soudních poplatků; současně vznesla námitku podjatosti všech soudců krajského soudu v aktuálním obsazení a požaduje přikázání věci jinému soudu, a to z důvodu delegace nutné, protože opět hrozí, že soudci krajského soudu bude pokračováno v pokračování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování.

Z aktuálního rozvrhu práce krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že námitka podjatosti se týká soudců správního úseku krajského soudu – pobočka v Liberci, jimiž jsou Mgr. Karolína Tylová, JUDr. Pavel Vacek, Mgr. Hana Ptáčková, Mgr. Lucie Trejbalová a Mgr. Roman Buchal.

K předkládací zprávě krajského soudu ze dne 10. 2. 2017 byla připojena vyjádření těchto soudců k námitce podjatosti; všichni uvedli, že se za podjaté nepovažují, neboť nemají žádný vztah k účastníkům ani k projednávané věci, nepodíleli se ani na projednání a rozhodování věci před správním orgánem.

Z odůvodnění námitky podjatosti se podává, že důvod pro vyloučení soudců krajského soudu spatřuje žalobkyně v tom, že podle jejího názoru v této a jiných věcech nerozhodují „nezávisle, nestranně, odborně a spravedlivě“.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci „*vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*“ (zvýrazněno Nejvyšším správním soudem). Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a musí v ní být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. Jakkoli je námitka podjatosti, kterou žalobkyně vznesla, velmi obecná a - izolovaně posuzováno – za hranicí požadavku na její odůvodněnost a konkrétnost, z jejího obsahu a ze skutečnosti, že žalobkyně vedla a vede před správními soudy, včetně krajského soudu, celou řadu soudních sporů, Nejvyšší správní soud dovozuje, že ji opírá o rozhodování krajského soudu v jejích věcech, jež nyní projednávané věci předcházely.

Námitka podjatosti není důvodná.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Soudce lze z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, čj. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz). Zákon přitom stanoví, že takovým důvodem nemůže být okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Námitka podjatosti vznesená žalobkyní vůči soudcům krajského soudu tedy neobstojí, neboť ji vztahuje k jejich presumovanému „*postupu ... v řízení o projednávané věci*“ a k jejich „*rozhodování v jiných věcech*“, tj. k důvodům, jež podle výslovného ustanovení § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudců z rozhodování jednoznačně být nemohou. Proto bylo rozhodnuto, jak je ve výroku I tohoto usnesení uvedeno.

Vzhledem k tomu ani logicky nemohlo být vyhověno návrhu na přikázání věci jinému než Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, neboť nebyla splněna podmínka tzv. delegace nutné dle § 9 odst. 1 s. ř. s., tzn., že pro vyloučení všech soudců specializovaných senátů místně příslušného krajského soudu nelze sestavit senát. Jak je z výroku I zřejmé,

pokračování

nikdo z těchto soudců vyloučen nebyl. Proto byl návrh na přikázání věci jinému soudu výrokem II zamítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu